

Dne 29. 7. 1991 byla zřízena a registrována právnická osoba jménem Nadace celookresního kulturního festivalu „Jičín - město pohádky“.

Působnost okresu zcela jistě přesáhla. Původně se do festivalu JMP zapojilo více obcí okresu Jičín a zda je dostatečně kulturní - to musí každoročně posoudit návštěvníci. Nyní dvacetileté nadační princezně sudičky do kolébky vložily několik věcí. Především probudit a oživit duchovní hodnoty, humanitní cíle, postavit je do světla možností jejich svobodného rozvoje se zvláštním zaměřením na rozvoj osobnosti dětí a mládeže, a to i dětí handicapovaných. Měla také vyjádřit vůli i schopnosti ke vzájemné mezinárodní spolupráci – rozvíjením nejlepších tradic historického národa střední Evropy.

Princezna, osvěžovaná vodou ze studně nápadů desítek lidí se o detoxikaci duší dětí i dospělých poctivě snažila. Nejprve velmi amatérsky, na pomoc jí přišla ovšem naštěstí celá řada osobností, z nichž mnozí byli a zůstali nejen celookresně, ale celostátně velmi uznávaní. Pestrost duchovních a člověčenských hodnot v dosavadní bilanci je možná dostatečně výmluvná. Mezinárodní spolupráce nezáležela jen ve zvaní hostů a účinkujících ze 16 zemí. Nejvzdálenějším účastníkem- a naštěstí s velmi tvořivým posláním byl “drakoletec” William Farber až z Austrálie, který děti i dospělé učil dělat draky. Výrazné místo v mezinárodní spolupráci má (mělo?) partnerství s nadací Stichting Jumelage z holandského Wijk bij Duurstede, zájezd a výměna zkušeností s obdobným berlínským festivalem, zorganizování zájezdu a výměny zdejších loutkářů a muzea do italského Trenta, spousta chrámových koncertů souborů zejména z USA a Anglie atd. Jednu zcela specifickou snahu také nelze upřít- totiž snahu pomoci Lužickým Srbům, jejichž „Kužvalski klobuk“ tu byl hrán v jejich mateřštině.

Tak jak si zakladatelé předsevzali, je pohádkový festival každoroční, zvláštní zřetel k mentální stimulaci potřebných dětí je skutečně cílený a pravidelný a ekologie dětské duše (poprvé u nás jsme tento termín razili) - má své jasně nezastupitelné místo. Spolupráce zdejší i zahraniční záležela často i na pořadech pro dospělé - interdisciplinární kolokvia, jazyková symposia - přidaly se ovšem naštěstí i velmi propracované akce knihovnické, aktivity škol a školek nabyly nevídaných a netušených rozměrů.

Nadační činnost byla přepestrá. Vyzdvižení smírčího kříže na Velišském hřbetu s sebou přineslo účast skutečných celebrit mnoha církví. Protože jsme hostili i setkání nonprofitních organizací z celé republiky - přišel na svět – Jivínský Štefan. Jsme rádi, že jsme znovu začali slavit Svátek matek, pořádat vlastenecké bály s lehce recesním nádechem. Také dětské maškarní karnevaly a celou řadu přednášek od psychologických přes historické, hvězdářské až po literární pořady, a to v době, kdy jich v Jičíně opravdu mnoho nebylo...

Díky zmíněnému neziskovému konání je v Jičíně, Libosadu, v divadélku Srdíčko i jinde spousta soch a artefaktů. Ještě před vznikem OS Loggie jsme pořádali akci zaměřenou na využití Libosadu a jeho úpravy. Jistě můžeme být spokojeni s tím, že na pražském Hradě jsme byli oceněni zvláštní cenou Nadace Místa v srdci (spolu s námi tam byla jako jeden z nezaměnitelných atributů festivalu i čarodějnice Remagena).

Organizovali jsme první čtyři ročníky Valdštejnských dnů v Jičíně, které se díky skupenství JMP konaly i ve Starých Hradech, Dětenicích a na Kosti a dosud nám není jasné, proč přestaly být číslovány. Vše díky naší spolupráci s městem Frýdlant a následně skupinou německých zbrojnošů, ovšem se spoluprací pana Kněborta - převtělení samotného vévody. Tiskové konference v Praze a Hradci Králové výrazně napomohly mediální známosti festivalu. Z osobností nelze zapomenout na už nežijícího herce Zdeňka Řehoře, Vladimíra Škutinu, Zdeňka Svěráka, spisovatelku Marii Kubátovou, výtvarníka Radka Pilaře - ti zejména nezištně pomáhali na tiskovkách a při samotném dění ve městě. Nově se do festivalového dění zapojil i známý všeuměl Jiří Lábus.

Dva z organizátorů psali první Pohádkové noviny a jejich posledním vzkazem, vyvěšeným spolu s tradičními fotkami blízko brány, bylo: "Masky i nápady uklidte do bezpečí tak, abyste je zase za rok našli, dobrou náladu nikam neukládejte a noste ji veřejně..." Velkým štěstím bylo to, že nejen těchto novin se ujali docela mladí lidé, kteří snad i do budoucna vystřídají celou plejádu zakladatelských kantorských duší.

Musíme ovšem přiznat i některá pochybení, často vyplývající i z dobře míněné snahy svobodně konat, myslet i mluvit bez jakékoliv censure. Je a bude umění najít rovnováhu mezi rozvíjením tvořivosti s prioritním sledováním čehosi ušlechtilého - a ukřičeností a vyzývavostí laciných „šuntů“ všeho druhu. Očištění by mělo být i napříště průvodním zjevem, s přesahem do krásného neznáma a doteky čehosi radostného a čistého.

Snaha „vyzdobit své srdce“ bez kýčovitosti, se skromností a vkusným vyzdobením vnějším i vnitřním nechť provázejí další nadační činnost, která samozřejmě dychtí po sponzorech, mecenáších, dobrodincích a zapálených organizátorech, kteří by tvůrčím způsobem mohli a uměli nést štafetu toho, co nezištně poskytl zdejší kraj a Kubínovský duch - do dalších, dospělejších dnů nadační princezny...

JUDr. Jaroslav Veselý